

Zondag 11 B
Sint Jozef (Bennebroek)
Zondag 13 Juni 2021

Het evangelie van vandaag bevat twee gelijkenissen die wij zeker kunnen begrijpen.

1. De eerste is de gelijkenis van het zaad. De boer zaait het zaad en gaat dag na dag door met zijn routine. Uiteindelijk groeit het zaad, niet omdat de boer iets bijzonders doet, maar omdat de natuur zijn gang is gegaan. Trouwens, voor onze voorouders was elk tarweveld, elke bloem een wonder uit Gods hand. De tweede gelijkenis is die van het mosterdzaadje dat onbeduidend lijkt, maar met de groei die God geeft, een struik wordt, waarschijnlijk van 8 tot 10 voet hoog, groot genoeg om de vogels te beschermen.

Deze twee gelijkenissen van het Koninkrijk van God vertellen ons dat we op God moeten vertrouwen om het Koninkrijk te laten groeien. Bovendien zal de groei die Hij geeft groter zijn dan we ons ooit kunnen voorstellen. Het koninkrijk waarin we op God vertrouwen dat het groeit, zou het Koninkrijk van de Kerk in de wereld kunnen zijn, het Koninkrijk van onze parochie hier, of in het bijzonder het Koninkrijk van ons gezin.

2. Het komt vaak voor dat we te veel van onszelf en van anderen verwachten. Om het nog erger te maken, verwachten we dat er te veel te snel zal gebeuren. Soms raken we diep teleurgesteld in onszelf omdat we niet de perfecte mensen zijn die we ons graag voorstellen. Soms zijn we ongeduldig met hoe wij vooruitgang maken in het leven. We zijn misschien van streek door onze thuissituatie, onze families, onze banen, of wat dan ook.

Wat we moeten begrijpen is dat niemand van ons, mannen en vrouwen, alles zelf kunnen doen. Als we alles doen wat we kunnen doen en daarbij op God vertrouwen, wat het belangrijkste is, dan zal Hij groei geven. Als we op God vertrouwen, zal de groei die Hij ons geeft groter zijn dan we ons kunnen voorstellen. We zijn allemaal kleine zaadjes, maar God kan grote bomen van ons maken. Als we echter denken dat we alles zelf kunnen, en als we niet op God vertrouwen, komen we nergens. Niemand van ons kan zichzelf of anderen laten groeien.

3. Laten we iets concreter zijn met iets dat we allemaal willen: vrede in onze families. We moeten instrumenten van vrede zijn en tot God bidden en erop vertrouwen dat Hij zijn vrede brengt. Te denken dat we vrede kunnen bewerkstelligen in onze huizen of waar dan ook zonder God, is onszelf macht geven die we niet hebben.

We hebben allemaal ons leven aan God toevertrouwd. We moeten erop vertrouwen dat Hij ons omvormt tot mensen die mooier zijn dan we ons ooit hadden kunnen voorstellen. Dat de zaadjes daden van vriendelijkheid kunnen zijn, die wortel schieten en vrucht dragen.

Oscar Wilde vertelt over een incident dat een diepe betekenis voor zijn leven had. Hij werd tussen twee politieagenten in uit zijn gevangenis naar de rechtbank gebracht, toen hij in de menigte een oude bekende zag. "Hij deed iets wat erg eenvoudig en liefdevol was dat het me sindsdien is bijgebleven", schreef Wilde. "Hij nam gewoon zijn hoed voor mij af en gaf me de vriendelijkste glimlach die ik ooit heb ontvangen toen ik langzaam liep geboeid en met gebogen hoofd."

En Wilde schrijft verder: "Mannen zijn naar de hemel gegaan voor kleinere dingen dan dat. Ik heb nooit één woord tegen deze man gezegd over wat hij deed ... Ik bewaar het in de schatkamer van mijn hart ... Dat kleine beetje vriendelijkheid bracht mij uit de bitterheid van de eenzame ballingschap in harmonie met het gewonde, gebroken en grote hart van de wereld.", dat is: met het liefdevolle plan van God en zijn voorzienigheid — We zaaien zaadjes en zo helpen wij het Koninkrijk te groeien.

Die twee gelijkenissen zijn een boodschap van hoop, van leven en van zijn liefde. We mogen nooit vergeten, dat we altijd op Gods hulp rekenen. Laten wij niet ongeduldig zijn en laten wij op God vertrouwen. Hij doet tenslotte altijd wat het beste is voor ons met eenvoudige dingen en op zijn tijd. En zijn tijd is altijd de juiste tijd. Daar moeten we op vertrouwen.